

# Reglugjörð

107  
22. okt.

## fyrir forðagæslumenn í Mýrasýslu.

### 1. gr.

Forðagæslumaður er til þess kjörinn að hafa gát á heybirgðum, kornvörubirgðum og öðrum fóðurbirgðum hreppsúa og meðferð þeirra á búpeningi.

### 2. gr.

Hann skal koma tvisvar á vetri til eftirlits á hvert heimili, sem honum hefir verið falið til umsjónar, í fyrra sinn á tímabilinu frá 1. vetrardegi til 10. nóvember, og aftur á tímabilinu frá 1. mars til síðasta vetrardags. Þar að auki skal hann kynna sjer vandlega að vorinu fyrningar og skepnuhöld á hverju heimili, og gjöra í því skyni, ef með þarf, þriðju skoðun. Í hverri ferð skal hann athuga vandlega peningsfjölda hvers búanda og meðferðina á skepnum. Hann skal ávalt rannsaka heybirgðir, kornvörubirgðir og aðrar fóðurbirgðir á hverju heimili, svo og peningshús. — Þar að auki skal forðagæslumaður, svo oft sem þörf krefur, gjöra sjer aukaferðir á heimili, sem lenda í þröng.

### 3. gr.

Ef forðabúr er til á svæði því, er forðagæslumaður hefir til umsjónar, skal hann vera umsjónarmaður þess, svo og kornvörubirgða í verslunum, ef hreppsnefnd hefir trygt sjer aðgang að þeim.

### 4. gr.

Forðagæslumaður skal færa allar skoðunargjörðir sínar inn í þartilgjörða bók, er nefnist forðagæslubók.

### 5. gr.

Eftir hverja skoðun skal forðagæslumaður tilkynna hreppsnefnd brjeflega, hvornig ástatt er í hreppnum, og láta fylgja tillögur sínar um nauðsynlegar ráðstafanir. Ef þörf gjörist á aukaskoðunum, skal hann jafnan láta hreppsnefnd vita, hvers hann verður vísari, og hveurrar hjálpar er þörf, ef illa er ástatt.

### 6. gr.

Það er skylda forðagæslumanns að gefa hverjum búanda þau ráð og bendingar um heyásetning og skepnuhirdingu, er hann hyggur að koma megi að haldi.

## 107

22. okt.

## 7. gr.

Á hverju vori skal hann veita hverjum búanda vitnisburð i skoðanabók sinni um ástand búpenings og skepnuhirðingu. Vitnisburðir þeir, er hann veitir þá sem endranær, skulu vera á þessa leið: ágætlega, vel, sæmilega, laklega, illa, afarilla. Skal hann því næst senda sýslumanni upp úr fardögum aðalskýrslu þ. e. eftirrit af forðagæslubókinni fyrir það fardagaár, sem þá er á enda. Á næstu vorhreppaskilum eða öðrum almennum sveitarfundi skal forðagæslumaður lesa upp úr bókinni alt það sem í hann hefir verið skráð frá síðustu hausthrepps-skilum.

## 8. gr.

Fyrir starf sitt skal forðagæslumaður fá borgun eftir samkomulagi við hreppsnefndina, alt að 2 kr. um daginn, hvern þann dag, sem hann er í skoðunarferð, og greiðist hún úr sveitarsjóði.

## 9. gr.

Ef búandi kemst i fóðurþröng og finnur forðagæslumaður, að búpeningur hans er í slæmu standi, eða líkur til að skepnurnar kunni að kveljast eða falla af fóðurskortu, þá skal hann hvetja búandann til þess að afla sjer fóðurs, ef unt er, eða ráða honum hverju hann skuli farga af búpeningi sínum, ef hvergi er hjálpar von.

## 10. gr.

Ef búandi er i fóðurþröng og vill ekki fara að ráðum forðagæslumanns, hvorki afla sjer fóðurs nje farga nokkru af skepnum sínum, þá skal forðagæslumaður tafarlaust skýra hreppstjóra frá öllum málavöxtum. Getur hreppstjóri þá, eftir tillögum forðagæslumanns, skipað búandanum að afla sjer tiltekinnna, nægilegra fóðurbirgða, ef þess er kostur, en kjósi búandinn heldur að farga svo miklu af búpeningi sínum að því sje borgið, sem eftir lifir, að dómi forðagæslumanns, þá er honum ekki skylt að afla sjer fóðurs.

Nú verður fjenaður horaður eða fellur úr hor, og er að álitu forðagæslumanns að kenna fóðurskortu, hirðuleysi eða harðýðgi þess, er fjenaðinn hefir undir hendi, og skal þá forðagæslumaður tafarlaust tilkynna það hreppstjóra, ásamt öllum málavöxtum, en hann aftur sýslumanni.

Reglugjörð þessi er hjermeð sett, samkvæmt lögum um forðagæslu frá 10. nóvember 1913, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

**I stjórnarráði Íslands, 22. október 1914.**

Í fjarveru ráðherra.

**Kl. Jónsson.**

*Jón Hermannsson.*